

LBRIS

We know
books

The All-Star Antes Up

Nancy Herkness

Copyright text © 2016 Nancy Herkness

Toate drepturile rezervate.

Ediție publicată prin înțelegere cu Amazon Publishing,
www.apub.com, în colaborare cu ANA Sofia, Ltd.

Lira®

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Lira
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@lira.ro
www.lira.ro

Ne puteți vizita pe
www.lira.ro/lirabooks.ro

Promisiune pentru o viață
Nancy Herkness

Copyright © 2022 Grup Media Lira
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Daniela Nae
Corector: Emilia Achim
Copertă: Flori Zăhău-Popescu
Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HERKNESS, NANCY
Promisiune pentru o viață / Nancy Herkness
trad. din lb. engleză: Elena Macoviciuc - București: Lira, 2022

ISBN 978-606-33-9716-5

I. Macoviciuc, Elena (trad.)

821.111

NANCY HERKNESS

Promisiune pentru o viață

Traducere din limba engleză
Elena Macoviciuc

LITERA
București

prolog

Luke Archer ridică paharul din cristal și tresări când mișcarea îi strânse vânățile de la jocul din ziua precedentă. Mută paharul în cealaltă mână și îl ridică la gură. Fusese pus la pământ o dată, dar durerile acelea nu-l afectaseră. Niște gheață, niște exerciții cu antrenorul lui, iar până la antrenamentul de vineri, nici nu avea să le mai simtă.

Lucrul la care nu voia să se gândească era cum, în ultimele secunde ale unei bătălii intense, aruncase o pasă. Fusese hotărât să arunce într-o direcție, dar văzuse o oportunitate mai bună în adâncime, așa că își redirecționase aruncarea. Era ceva ce mai făcuse de o mie de ori înainte, dar de data asta durerea îi străpunsese umărul ca un fier înroșit. Șocul îi schimbase traiectoria, iar el trimisese mingea în mâinile adversarului.

Apoi durerea dispăruse, ca și cum nici măcar nu fusese acolo. Nu îi spusese adevărul antrenorului, pentru că Stan ar fi insistat să se ducă la un control. Luke nu voia să recunoască, nici măcar față de el însuși, că fusese altceva decât o aruncare proastă.

Bărbatul se strâmbă la pahar. Poate că ar fi trebuit să comande tequila în loc de apă. Poate că alcoolul mai atenua înțepătura amintirii. Însă nici măcar alcoolul nu putea să atenueze agonia pierderii în fața echipei Patriots, așa că Luke își înghiți apa și-și întinse picioarele sub masa de bar. Mișcarea făcu ca lumina aplicelor de pe perete să se reflecte pe pielea pantofilor lui eleganți și trimise și mai multe înțepături de disconfort prin mușchii lui rigizi.

Intimitatea perfectă de la barul Clubului Bellwether fu tulburată de alt client în frac, cu o postură aproape militară, care intrase pe ușa din mahon și se așezase la o masă din partea cealaltă a camerei. Aerul lui impunător îl aduse imediat pe chelner lângă el. După ce comandă scotch, bărbatul își smulse papionul, ceea ce-l făcu pe Luke să creadă că acesta se pregătea să se pună pe băut.

Omul îi părea familiar, dar, pe de altă parte, Luke îi întâlnise pe majoritatea membrilor Clubului Bellwether la un moment dat, pentru că nu erau chiar așa de mulți. Ca să devii membru, trebuia să ai un venit net din zece cifre și totul trebuia să fie muncit, nu moștenit. La naiba, dacă Luke n-ar fi investit pentru lansarea BankBuddy, ca favoare pentru un prieten, nu ar fi fost nici el membru!

Își lăasă capul în jos, lipindu-și bărbia de piept. Nu durerile de mușchi și nici măcar înfrângerea nu îl trimiseseră la bar, în loc de penthouse-ul lui din New York, ci petrecerea la care tocmai fusese, o gală caritabilă în onoarea retragerii din fotbal a cunoscutului DaShawn Williams.

Asta și faptul că Trevor, fratele lui Luke, îl aștepta acasă.

În timp ce un nor de tristețe i se așeză pe umeri, ușa se deschise din nou. Încântat să aibă ceva care să-i distragă atenția, Luke își ridică privirea și văzu un bărbat înalt, suplu, cu păr ciufulit, îmbrăcat în frac, care se clătina când intră. Bărbatul îi aruncă lui Luke o privire lungă, iar acesta făcu semnul lui politicos, dar distant, exersat îndelung. Bărbatul îi răspunse la salut, apoi se așeză pe scaunul de la bar și comandă un pahar cu burbon. Fața lui îl băntui pe Luke mai puternic decât fața primului bărbat, dar nu reuși s-o identifice nici pe asta.

Când nou-venitul își primi băutura, se întoarse și făcu un gest amplu prin cameră cu paharul.

- Pentru colegii mei de pahar! Până la fund!

Luke ridică paharul și luă o gură de apă, în timp ce celălalt bărbat își bău burbonul dintr-o singură înghițitură. Era destul de sigur că bărbatul de la bar îl recunoscuse. Slavă Domnului că nu începuse o conversație! Nu voia să vorbească despre meci.

Ăsta era unul dintre motivele pentru care-i plăcea Clubul Bellwether. Membrii erau în fruntea domeniilor în care lucrau, așa că respectau dorința de intimitate a celorlalți. Cu toate acestea, până și directorii corporațiilor multinaționale aveau păreri despre fotbal.

Ceea ce îi readuse gândurile înapoi la DaShawn.

Jucaseră și locuiseră împreună în colegiu, iar între ei se formase o legătură așa de strânsă, încât ceilalți jucători susțineau că pe teren foloseau telepatia. Parteneriatul lor fusese crucial în trei campionate NCAA pe care le câștigaseră pentru echipa Longhorn. Selecția pentru NFL le rupsesse parteneriatul pe teren, dar prietenia rămăsese puternică.

Acum DaShawn părasea jocul.

El și Luke vorbiseră despre această decizie ore întregi în noapte după ce Empire învinsese echipa lui DaShawn, Seahawks. DaShawn îl privise pe Luke în ochi și îi spusese:

- Simt cum pierd o microsecundă din săritură. Nimeni altcineva nu știe asta, dar eu știu, iar asta e în-deajuns. Vreau să plec cât sunt încă în vârf, nu vreun ramolit care nu vrea să renunțe la zilele lui de glorie. DaShawn făcuse o pauză înainte să continue: Problema e că mi-am pierdut pasiunea pentru joc. Când sunt pe drum, nu mă gândesc decât la Marcy și la copii. Prietenul lui zâmbise într-un mod care făcuse să răsune un gol în pieptul lui Luke. Nu știu de ce s-a căsătorit Marcy cu mine, dar e centrul lumii mele. Am nevoie de ea ca de apă. DaShawn îl prinsese pe Luke de umărul stâng. Pentru tine lucrurile stau altfel, omule. Tu încă ai foame de joc. Încă vrei să obții aurul.

Luke se foi din nou pe scaunul de piele. Ironia era că îl ajutasese pe DaShawn să se retragă când îl sfătuisese cum să-și investească banii. Luke văzuse prea mulți colegi jucători care deveniseră falșiți din cauza membrilor lacomi ai familiei și a managerilor nepricepuți sau care își cheltuiseră banii ca și cum aveau să joace fotbal timp de 50 de ani.

Așa că începuse să-i tragă într-o parte și să le ofere sfaturi financiare elementare. La început, făcuse asta doar cu prietenii lui, dar se dusese vorba, iar colegii de echipă începuseră să-l caute. În afara sezonului, își petrecea timpul cu propriul manager financiar, extinzându-și cunoștințele despre acest subiect. Asta îi oferea ceva la care să se gândească în timp ce făcea antrenamentul epuizant, dar necesar ca să-și țină corpul de 36 de ani în formă maximă.

Luke își mișcă umărul drept, simțind fantoma durerii scurte și atroce care îl arsesese.

Nu putea să contrazică decizia prietenului lui. DaShawn avea soție și doi băieți, precum și un devotament puternic pentru fundația pe care o deschisese, ca să ajute copiii din medii dezavantajate să meargă la colegiu.

Luke avea fotbalul.

- La ora asta din noapte, pun pariu că e vorba de o femeie.

Uimit, Luke își ridică privirea, dar bărbatul de la bar vorbea cu străinul tăcut, care bea în celălalt capăt al încăperii.

- Știu care e problema *lui*. Bărbatul de pe scaun își îndreptă capul spre colțul unde stătea Luke. A aruncat o pasă când mai avea cinci secunde de joc cu Patriots.

Era inevitabil. Iritat, Luke își fixă paharul cu privirea.

- Deci am dreptate? îl întrebă chefliul pe celălalt bărbat.

- Nu văd de ce te privește asta.

Luke îl salută pe bărbatul care bea scotch, felicitându-l că refuzase să intre în joc.

Bețivul râse.

- Totul e treaba mea. Eu sunt scriitorul.

Luke își ridică sprâncenele. Probabil bărbatul era un scriitor al naibii de bun dacă intrase în club.

- Ce scrii? întrebă celălalt bărbat.

Urmă un moment de tăcere.

- Romane, bombăni scriitorul.

În momentul ăla, Luke făcu legătura. Văzuse poza autorului pe spatele cărților lui.

- Ești Gavin Miller. Ți-am citit cărțile cu Julian Best când eram în avion.

Thrillerele cu spioni și ritm alert îl ajutau să se relaxeze după meciuri. Miller făcu o jumătate de plecăciune de pe scaun, oarecum în batjocură.

- Când apare următoarea? îl întrebă Luke.

- Termenul-limită inițial era acum trei luni. Miller îi aruncă lui Luke un zâmbet lipsit de umor. L-am ratat. Prelungirea era azi. Am ratat-o și pe asta. Blocajul scriitorului.

Asta explica de ce asistentul lui Luke nu reușise să-i găsească ultimul roman cu Julian Best în ultimele șase luni.

- Și ce se întâmplă când un scriitor ratează termenul-limită? îl întrebă celălalt bărbat.

- Același lucru care se întâmplă când un fundaș aruncă o pasă nereușită. Antrenorul nu e fericit. Și eu nu primesc redevențe.

Luke își menținu expresia neutră în timp ce-l blestema pe scriitor. Miller mai bău din pahar.

- Dar nu pot face nimic în privința asta, pentru că nu am backup.

- Fără scriitori-fantomă? îl întrebă celălalt bărbat.

- Să nu crezi că nu m-am gândit la asta, dar îmi respect și îmi apreciez cititorii destul ca să cred că le datorez

eforturile mele. Miller clătină din cap. Adevărul e că aş putea să trăiesc mult și bine tot restul vieții cu ce primesc din filmele cu Julian Best, dar bătrânul Julian a devenit o mică industrie. Editorii, regizorii, actorii, echipele de filmare, la naiba, chiar și angajații de la cinema, toți depind de el.

Luke simți un val neașteptat de înțelegere. Și el purta aceeași povară în fiecare săptămână a sezonului.

- Deci am stabilit cine suntem noi doi. Tu? îl întreabă scriitorul pe al treilea bărbat.

- Sunt un simplu om de afaceri.

- Nu și dacă ai acces aici. Scriitorul arată cu paharul spre panourile elegante, care fuseseră luate dintr-un colț englezesc ce fusese dărâmat. Frankie Hogan nu este genul care să dea voie unor oameni „simpli” în clubul ei.

Celălalt bărbat renunță să-l evite pe Miller și ridică din umeri.

- Nathan Trainor, spuse el.

- Baterii de calculatoare, completă Luke.

Miller îl salută pe Luke în derâdere.

- Deci nu ești un simplu sportiv fraier.

Furia ieși din nou la suprafață, ca lava fierbinte, dar Luke o controlă. Era evident că Miller băuse prea mult înainte să ajungă la club.

Îl ignoră, îndreptându-și atenția spre Trainor. Acesta era bărbatul cu care voia să vorbească.

- Mă gândesc să investesc în Trainor Electronics, spuse Luke. Nimeni nu a reușit să descopere cum să facă o baterie de computer care să țină la fel de mult ca a ta.

- Ne-am diversificat, spuse Trainor. În caz că vor descoperi.

Mai luă o gură de scotch, ca și cum ideea îl făcea nefericit. Apoi arată spre masa unde stătea.

- De ce nu veniți la masa mea? Așa nu va mai trebui să șipăm unii la alții.

Scriitorul alunecă de pe scaun, clătinându-se și spunând:

- Asta o să și fac.

Luke se gândi la idee. Trainor nu părea interesat de fotbal, iar Miller era prea beat ca să fie o problemă prea mare. Așa că se ridică de pe scaun, mușchii lui protestând, și-și purtă paharul cu apă în cealaltă parte a camerei. Miller se trânti în singurul scaun liber de la masa lui Trainor, așa că Luke trase unul de la o masă din apropiere și se lăsă ușor pe el.

- E începutul unei glume proaste, spuse Miller. Un scriitor, un fundaș și un director general intră într-un bar.

Luke așteaptă o replică isteată și amuzantă de la scriitorul de bestselleruri, însă Miller doar stătu acolo, holbându-se la paharul lui gol.

- Care e poanta? întreabă Luke.

Miller clătină din cap.

- Nu-ți amintești că am blocajul scriitorului? De asta am ratat termenul-limită.

În lumea lui Luke, blocajele implicau bărbați uriași, violenți, care purtau ghete cu crampoane și apărătoare. Nimeni nu stătea între Miller și tastatura lui. Iritarea își făcu simțită prezența în tonul lui Luke.

- Cum adică ai blocajul scriitorului? Nu poți să apeși pe taste?

Miller îi aruncă o privire tăioasă.

- De ce ai aruncat o pasă care nu a ajuns nicăieri, pe lângă un receptor larg?

Pentru că îl trădase umărul.

- E mai greu decât pare, spuse Luke, lipindu-și umărul de tapițeria scaunului.

- Exact, zise Miller, râzând scurt. Probabil ai niște contracte de publicitate importante dacă ești membru al acestui club.

Luke nu-l putea învinovați pentru acest gând din moment ce el gândise același lucru despre scriitor.

- Am avut ceva noroc la bursă. E un hobby.

Și avea un prieten care avusese nevoie de finanțare pentru compania lui de plăți electronice, care se bucurase de un succes impresionant.

- Noroc zicii? Poate că o să cumpăr și eu ceva acțiuni la Trainor Electronics, spuse Miller, care-și îndreptă apoi atenția spre directorul general. Deci o femeie e de vină?

De ce naiba era Miller așa de hotărât să afle motivul pentru care Trainor se afla acolo? Probabil era un bețiv obsesiv.

Trainor nu păru deranjat de insistența scriitorului.

- Poate că tocmai am aflat că rivalii mei au inventat o baterie mai bună. Le aruncă un zâmbet sardonice. Ceea ce înseamnă că ar fi bine să regândești acea investiție.

Luke nu se lăsă păcălit. Se zvonea că bărbatul era un geniu în dezvoltarea electronicii.

- E trecut de miezul nopții și porți un frac. Ochii lui Miller erau pe jumătate închiși când își rezemă capul de spătarul scaunului. N-ai fost părăsit la altar pentru că suntem în cursul săptămânii. Poate că ți-ai prins soția în pat cu alt bărbat.

Miller chiar era un nemernic.

- Așa încerci să scapi de blocajul scriitorului? îl întreabă Trainor.

- Ești căsătorit?

- Nu.

Urma de amuzament de pe fața lui Trainor dispăru. Poate că Miller avea dreptate în privința femeii.

- Ai o expresie de dezgust cinic, deci motivele ei nu au fost tocmai pure, spuse Miller.

Luke se gândi la toate admiratoarele pe care le întâlnise încă din liceu datorită fotbalului. Se simțise flatat până când își dăduse seama că acestea nu voiau decât să fie văzute cu un fundaș sau să se culce cu el. Situația

se înrăutățise după ce începuse să câștige bine în NFL. Luă ultima gură de apă.

- Baftă să găsești o femeie care să nu aibă motive ascunse când te califici ca membru al acestui club!

Trainor îl chemă pe chelner și se întoarse spre Luke.

- Ce bei?

- Apă.

Renunțase să mai bea alcool în timpul sezonului de fotbal în urmă cu câțiva ani. Era nevoie de prea mult efort ca să depășească efectul pe care-l avea alcoolul asupra corpului lui acum, când era trecut de 30 de ani.

Miller luă sticla de scotch a lui Trainor, apoi turnă generos în paharul lui și al lui Luke.

- Dacă o să vorbim despre femei, o să ai nevoie de ceva mai tare decât apa.

Scriitorul puse sticla goală în mâna chelnerului.

- Adu-ne una de burbon și încă una de scotch. Și niște alune.

Luke ridică paharul de scotch și inspiră aroma seducătoare și afumată. Se uită la lichidul transparent și auriu, apoi își spuse: „Ce naiba!“ Prima gură fu raiul pe pământ.

- Așa te vreau, aprobă scriitorul înainte să-și îndrepte din nou atenția spre Trainor. Ți-a frânt inima sau doar ți-a rănit mândria?

- Care e diferența? întrebă Trainor după ce se gândi puțin.

Scriitorul pufni în râs.

- Asta e o întrebare excelentă. Când m-a părăsit logodnica mea, cred că mi-a frânt inima. Dar tot ce ținea de Hollywood era nou pentru mine, fiindcă eram destul de naiv.

- Hollywood? îl întreabă Trainor.

- E una dintre actrițele din cele mai bune filme cu Julian Best, spuse Miller. Am întâlnit-o pe platoul de filmare.